D-lui Zătăşoiu D. Emanoil avocat Curtea de Argeş jud Argeş

ANUL I.—No. 29. 25 BANI EXEMPLARUL. Duminică 17 August st. n. 1919.

GLASUL ŢĂRANILOR

ORGAN DE PUBLICITATE al „PARTIDULUI ŢARANESC" din Argeş şi Muscel

SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE REDACŢIE ŞI ADMINISTRAŢIE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Strada Serban-Vodă No. 111. — Piteşti.

APARE DUMINICA

ABONAMENTUL 12 LEI PE AN

Orice corespondenţă şi cerere de abonamente se vor adresa Redacţiei şi Administraţiei.

„GLASUL ŢĂRANIMEI", organ de publicitate al partidului ţărănesc din jud. Argeş şi Muscel, va apărea de azi înainte sub numele de „GLASUL ŢARANILOR". I-am schimbat numele în urma descalificatei îndrăsneli a d-lui M. Lungianu, care dela început a voit să sugrume mişcarea ţărănească, de oarece încă dela început, când a fost delegat să scoată autorizaţia dela Ministerul de Interne pentru apariţia gazetei, în loc s'o cearăă pe numele partidului, a luat-o pe numele dumnealui şi a domnului Nicolae Ştefan, înscriind firma la tribunal numai pe numele d-lui, deşi d-l Nic. Ştefan spune categoric, că foaia e a partidului ţărănesc, şi autorizaţia dată tot pentru partidul ţărănesc. Prin urmare: i se dă delegaţie —semnată şi de D-sa — şi cere autorizaţie, pentru d-lui şi pentru d-l Nic. Ştefan, înşelând partidul şi la înscrierea firmei, înşelînd şi partidul şi pe domnul Nicolae Ştefan.

In urmă dimisionează din partid şi totuşi scoate gazeta partidului condusă de un comitet, pe care nu-l are. Justiţia se va pronunţa în curând şi asupra acestui şantaj ordinar. Nu se va întârzia mult cu sdrobirea acestui om lipsit de caracter, sdrobire care se va face prin însăşi faptele lui nesocotite. Ambiţios, maniac, molipsit

a voit să pună stăpânire pe partidul ţărănesc şi în urmă să-l dea de râpă, sau să-l ducă plocon patronilor lui de odinioară.

Planurile însă 'i s'au zădărnicit şi azi se sbate zadarnic şi bâjbâe în necunoscut, crezând că doar va fi posibil să-şi vadă scopul realizat.

De aceia, atragem atenţia cititorilor şi partizanilor noştri politici, că de azi înainte nu gazeta „Glasul Ţărănimei" reprezintă Partidul Ţărănesc, ci „Glasul Ţaranilor", pentru care avem autorizaţia Ministerului de Interne No. 320.

Acţiunea lui M. Lungianu rămâne de azi înainte acţiunea unui ambiţios, transfug politic şi codiţa dracului, care se amestecă în totdeauna în lucrurile bune, până când justiţia se va prounţa asupra titlului de proprietate, a gazetei „Glasul Ţărănimei".

CONŞTIINŢA ŞI DEMNITATE, SE CERE!

Din vălmăşagul uriaş, în care se sbate omenirea, va ieşi limpede şi lămurit curentul cel nou potrivit vremii, va ieşi lumea de mâine plină de putere şi de năzuinţe din ce în ce mai apropiate de ce e bun, nobil şi desăvârşit.

Vechii politicianі însă, rămaşi îndărăt se întreabă cu îngrijorare: „ce ne facem noi în această pre„menire şi prefacere totală? ros„tul nostru a dispărut odată cu „vremea noastră".

Au dreptate să fie cuprinşi de

Lista Partidului Ţărănesc din judeţul Argeş

în viitoarele alegeri

La Cameră:

GR. T. COANDĂ, Piteşti.
GHEORGHE PITICĂ, Găujani.
RADU BELEA, Suseni.
N. ENESCU, Tigveni.
Pr. LAZĂR NICOLESCU, Buzoeşti
M. MAPINESCU, Stoiceni.

La Senat:

GR. T. COANDĂ, Piteşti.
NIŢĂ GHEORGHE, Prundu.

Semnul buletinului este secerea

grie: azi nimeni nu mai are încredere în ei, căci ştiut este că la o stare de spirite nouă, trebuie oameni noi.

Cum au ajuns ei aici, este lucru cunoscut: Sunt ani de zile, şir de ani de când se îneacă toţi într'o atmosferă viciată. Au purtat microbul vătămător cu ei, l'au răspândit în juru-le şi iată că acum, după 60 de ani îi găsim copleşiţi de boală ucigătoare, boala bătrîneţi, a lipsei de forţă şi de vigore.

Cum vor să aibă cineva încredere în ei, când nimic nu au făcut a s'o capete?

Bietul cetăţean a slujit doar ca o unealtă, în mâna acestor politiciani veseli, că'şi ajung ţinta fără multă bătae de cap. Educaţia ar fi luminat minţile, — vorbesc de educaţia civică -- şi tocmai de acea ea a lipsit, pentru ca pe neştiute, în întuneric, pe dibuite să se petreacă totul. Cine s'a ocupat până acum vr'odată de Corpul electoral? Acesta era socotit ca un fel de zestre ce li se cuvenea de drept, dar ca să-şi dea vr'o osteneală de a-l scoate din neştiinţă şi a-l îndrepta pe calea adevărului, i-a ferit Dumnezeu!

Regimul fnnest al despotismului trebue să dispară astăzi. Un element democratic este necesar unui popor, pentru ca poporul să nu se simtă numai şi numai pasiv, pentru ca el să simtă că e *o parte* şi încă o parte importantă a corpului social, pentru ca aceste cuvinte: „*naţiunea sunteţi voi; apăraţi-o*" să aibă un sens.

E periculos ca poporul să rămână o enigmă; trebue a se şti ce cugetă el, ce simte, ce sufere, ce doreşte, de ce se teme, ce nădăjdueşte; şi cum nu se poate şti de cât prin el, trebue să fie o voce care să rămână neînăbuşită, prin care poporul să fie *auzit şi ascultat*.

Pentru ca însă democraţia, acest proaspăt curent sănătos, să dea roade, trebue să aibă mare discernământ: să ştie a alege şi

pune pe fiecare la munca, de care e destoinic.

Intr'o casă de comerț bine rânduită, fiecare face ce a învățat și ce e în stare a face - ici lucrătorul, dincolo comptabilul, administratorul mai departe și așa mai încolo. Nimănui nu'i vine în minte să trimeată pe comptabil a lua locul unui mecanic.

La animal diviziunea muncii fiziologice e clară și specializarea orgvnelor precisă: cutare organ cugetă, celălalt lucrează, altul digeră, unul respiră. In acelaș mod, o societate bine formată e aceia, în care fiecare organ are funcțiunea sa hotărâtă. Societatea să procedeze luând pildă de la natură.

Un om nu face bine de cât un lucru numai; și numai prin unire și înțelegere deplină vom avea progres; numai recunoscând meritul fiecăruia, punând pe fiecare acolo unde îl așază calitățile sale, vom merge înainte.

Fiecare azi e stăpân pe sine, și voie are a judeca prin sine, cu băgare de seamă.

Conștiință și demnitate se cere pentru a isbuti.

Ion I. Rădulescu
Avocat

LIBERALII DIN PITEȘTI

fac propagandă bolșevistă la sate

In zilele de 2 și 3 August a. c.,

ca să adune pe locuitorii comunelor acelei părți a județului, pentru propagandă electorală a liberalilor din Pitești, d-lor: T. Trifonescu, I. Purcăreanu, Dumitrescu, V. Vălsănescu, M. Popescu și Ghinescu.

goarnelor au strâns pe săteni, așteptând sosirea corifeilor liberali, pe cari nu'i mai văzuseră în mijlocul lor din timpul alegerilor din 1914.

După așteptare de câteva ore, cei anunțați sosesc și în rezumat spun sătenilor, că numai singuri liberalii iubesc Țara și pe săteni și această iubire și-au manifestat-o în totdeauna — dar mai ales în timpul din urmă — prin înfăptuirea României Mari și a reformelor exproprierei și votului obștesc.

Ca să poată face această mare operă, liberalii au avut mult de luptat cu „boerii", cari în totdeauna au fost contra binelui Țărei și Țărănimei!

In comuna Buzoești le-a răspuns subsemnatul, că dragostea pentru țărănime pe care liberalii o monopolizează numai pentru ei și numai cu ocazia alegerilor, este nesinceră, fățarnică, interesată.

România Mare, exproprierea și votul obștesc, nu sunt opera numai a liberalilor, ci opera timpului, la care au conlucrat cu ajutorul lui Dumnezeu toți bunii Români, cari și-au jertfit tot ce li s'au cerut — cum au fost țăranii —, iar nu și aceia cari au profitat de împrejurările favorabile pentru a'și face afacerile, înbogățindu-se.

Intre colaboratorii acestei opere, dreptatea cere ca să fie pus întâi Majestatea Sa Regele Ferdinand I, despre care propagandiștii liberali n'au amintit o singură dată, pentru ca în schimb să amintească de multe ori, cu numele de „Marele Român", de șeful partidului liberal.

Adevărul cere de asemenea ca să se spună spre a se ști, că și boerii au contribuit la înfăptuirea României Mari, a exproprierei și a votului obștesc, prin partidul conservator-naționalist.

Este periculoasă propaganda electorală, pe care o fac corifeii liberali din Pitești la sate,

Prin urmare, este de datoria întregei opoziții ca să ia aminte, să vegheze și să intervină urgent pentru a opri pe liberali de a nu mai continua cu primejdioasa lor propagandă electorală

Liberalii cari ne guvernează în aceste timpuri grele, aveau datoria, ca întâi ei să dea exemplu de supunere către autorități și legi iar nu să facă a se înțelege că autoritățile puse de ei și legile țărei de asediu și cenzurei făcute de ei, sunt puse și făcute nu și pentru ei, ci pentru toți cari nu sunt liberali.

Ei, cei dintâi, aveau marea datorie de a conlucra cu toți oamenii de bine ai acestei Țări, pentru o durabilă armonie socială, iar nu pentru slăbirea ei,

Icon. Lazăr Nicolescu
com. Buzoești-Argeș

Liberalii și Țărănimea

O boală cronică stăpînește pe toți adepții partidelor politice istorice. Compuse din cîțiva oameni, cari de cari mai lipsiți de individualitate,

incapabi să înfrunte nevoile vieții singuri și cu puteri proprii, știind bine că în posturile ce ocupă azi nu s'ar putea menține pe calea luptei și a dreptei selecționări a valorilor, oameni aceștia se grupează toți în jurul cîte unui guvern

șeful pentru ei fiind ceia ce „*Mohamed*" e pentru Arabi.

De aci încolo nu există nimic nepermis, pe care ciracii „șefului" să nu execute cu cea mai mare liniște sufletească, mulțumiți că șeful e darnic

Pe lîngă șef se găsesc cîțiva, în capitalele de județe pe lîngă șeful local, alții cîțiva iar în fiecare comună unul sau doi, cari sunt și proprietarii locului, sau arendași ai acestora. Lângă partizani din sate, stau câțiva agenți electorali ai acestora între cari se împart posturile administrative din comună: primar, notar, consilier, delegat, agent agricol, președinte de bancă, de obște etc. chiar dacă votul sătenilor ar fi mijlocul numirei, ițele și sforile partidului sunt atât de bine dresate încât votul e măsluit și din urnă — care vorbă se fie că se utilizează — iese agentul destinat „*de sus*". Toate învârtelile aci se mărginesc. Masa poporului rămâne departe de orice luptă, E nemulțumită, îndură, reacționează însă, dar nu pricepe unde e cauza răului. In acest timp partizanii politici ai celor dela putere începând cu satele și terminând cu cei din cabinete, nu pierd timpul. Ei lucrează serios. Mijloace au multe și se folosesc toate, fără nici un scrupul deși toate sunt nepermise de legile morale și sociale și mai ales că sunt minciuni scandaloase redate sub o formă de adevăr, cu cari se păcălesc foarte des cei naivi.

Un lucru rămâne însă stabilit. In timp ce laudele liberalilor nu mai contenesc sus și pretutindeni, nevoile și lipsurile în popor sunt așa de mari

Până când această nepăsare?

Gheorghe Pitică
Avocat

COADA DE TOPOR

Fraților, hoțul nu te calcă *până nu se găsește vre-o secătură care să te vânză*. El știe ce ai, unde pui, cum închizi, unde dormi și pe unde să intre, și vrășmașul nu știe unde ești mai slab, să te lovească, *până nu dezertează al tău să-i spuie*. Un tufan nu-l poți doborî la pământ până nu se face vre-o găteajă „coadă de topor" și Iuda, unul din apostolii Domnului l-a vândut pe Cristos....

Județul nostru, care este în fruntea alfabetului, a avut norocul să fie și în fruntea mișcărilor pentru

dreptate, căci unul a fost Dobrescu-Argeș, luptătorul pentru țărănime.

Doisprezece ani de zile a răbdat împunsăturile vrășmașe ridicând, pentru prima oară, haina țărănească la cinstea cuvenită Stăpânul vorbirii, ce făcea lumea să se strângă horă în jurul lui și El — spun bătrâni — a fost fugat să slobozească poporul, ca să poată vota.

Și cu toată asprimea a tot puternicilor dela cârmă. — setoși de dreptate — tot știau să păstreze un peticel de vot, pentru bietul Dobrescu. A trebuit însă să se facă „coadă de topor" o rudă, un coleg, un prieten, ca susținătorul celor asupriți să apună prea din vreme, iar cauza țărănească

acea slabă pojghiță ce acoperea jărăgaiul... Minunat de dibăcia și jertfa cu care ați apărat pământul țării. Măria Sa Vodă, vă dă dreptul a lua și *voi* parte la conducerea țării, pe care

Mâine veți fi chemați să vă spuneți cuvântul.

Nu vă grăbiți! Amintiți-vă din clipele grozave de pe front, când vâjâitul glonțului te'nfioară; îți șterge cu buretele păcatele, te înalță sufletește și — scârbit de nedreptăți — te făcea să juri că de vei scăpa, numai pentru dreptate vei lupta! Amintiți-vă de țipătul plin de durere, al camaradului slovit de schijă!

Copilașii — în mintea cărora „tata" e un ce necunoscut, pe fața cărora lacrima și-a săpat adînc vadul,

— sunt pentru cari noi vorbim și răspundem. Chibzuiți mult și nu vă faceți „coade de topor", căci lacrămile mamelor îndurerate și ruga la icoane a micilor orfani, vor apăsa mai greu asupra voastră decât arginții lui Iuda. Gândiți-vă dar, și nu vă puneți contra *adevărului și dreptății*, căci dreptatea va ieși deasupra, cum plutește untdelemnul deasupra apei.

Nic. Ștefan

Cei cu musca pe căciulă

Știindu-se vinovați prin planurile ascunse ce nutresc în ceia ce privește prezentarea listei candidaților în alegeri, pe cari noi îi cunoaștem, cum și în ceia ce privește combinațiile cu celelalte curente, d-ni dela Liga din Argeș, vor să ia înainte, cu insinuările și atacurile nesocotite.

Ceia ce trebue să știe d-lor precis, e că nu de dragul corifeilor ce conduc Liga Secția Pitești, făcusem cartelul, de care dăm slavă lui D-zeu că am scăpat, și nici din cauza groazei ce ne-ar fi inspirat autoritatea morală a acelorași d-ni am păstrat o atitudine rezervată față de Ligă, ci din respectul pentru Generalul Averescu pe care-l vor compromite sigur, la prima ocazie.

Cine suntem noi? O știe o lume. Cine sunt d-lor? Se cunosc după fapte și culorile politice prin cari au trecut. Cine e d-l Coandă? S'o spue cetățenii orașului Pitești și mai ales cei rămași sub ocupație. Cine e moș Niță Gheorghe? S'o spue generațiile ce au urmat dela Dobrescu-Argeș până azi, când el susținătorul credincios atâta amar de vreme al unui ideal persecutat cu mare ură de politicianii de orice talie, își vede visul împlinit sprijinind mișcarea țărănească atât cât poate omul.

Cine e d-l I. Rădulescu? Un prieten al partidului nostru, care îl sprijină fără nici o pretenție.

Afară de acești 3 membri ai partidului țărănesc, cari inspiră neîncredere d-nilor dela Ligă, câți membrii conducători conștienți are organizația noastră?

Sute și iar sute.

De aceia ce au de zis d-nii Ligiști?

Acum cine și câți sunt conducători, Ligei din Argeș?

Sunt 4 mari și lați. In ceia ce privește calitatea d-lor? Unul fost liberal, tachist, marghilomanist etc. Altul liberal, om de afaceri și actualmente al colectiviștilor. Altul e colorat ca nn curcubeu și așa mai departe.

D-nii Ligiști vor încă să mai continuăm cu informațiile? Le stăm la dispoziție.

Pentru D-l Ministru de Interne

Salus populi supreima lex esto!

Domnule Ministru,

Colegul Excelenței voastre, D-l Ministru Duca, vorbind în numele guvernului, a declarat — spun ziarele — că se vor lua de către guvern cele mai largi măsuri, ca să dispară ultimul relicvat din putregaiul, care mai dăinuește în unele administrațiuni, în dispreţul aspirațiunilor de mai bine, ale unui neam întreg.

Când un om ca D-l Duca pe care am avut cinstea a-l cunoaște după băncile școalei, își ia asemenea angajamente în numele guvernului și în auzul tuturora, pe mine obscur cetățean, tot atât de doritor, de a vedea înfăptuindu se cu o clipă mai din vreme mult a trâmbițat de toți „Regenerarea în viața publică", mă încurajează, ca tot în auzul tuturora să mă adresez Excelenții Voastre, aducându-vă la cunoștință următoarele fapte precise și clare, ca și lumina zilei și anume:

In poliția Curtea de Argeș, se săvârșesc de către cei chemați a pune bună orânduială în toate, fapte care numai cinste nu pot face țării „România Mare" și neamului întregit.

Astfel polițaiul Năică Gheorghiu, s'a făcut culpabil de următoarele irefragabile fapte: fals în acte publice, părtinire în anchete, abuz de putere, abatere în aplicarea legilor și a ordonanțelor, momire de servitoare spre a fugi dela stăpâni, luare de mită, sustragere de acte publice, sustragere de mobile și maltratare, din care a survenit moartea celui maltratat.

El a fost și este secondat în mai toate actele sale de subalternul său subcomisarul Gh. Stroescu.

Toate aceste fapte ale susziselui. polițai, lipsit până într'atât de rectitudine, au rămas latente, în afară de furt și maltratare, pentru cea dintâi fiind judecat de consiliul administrativ permanent și revocat din funcțiune, iar pentru cea de a doua tradus înaintea instanțelor judiciare și achitat.

Admirând gestul D-lui Ministru Duca, care s'a rostit atât de clar și vehement în auzul întregei suflări romînești din binecuvîntata de D-zeu țară „Romînia Mare" și ca unul care nici odată n'a ignorat maxima „quit tacet consentit" mă adresez Excelenții Voastre tot atît de deschis, condus de principiul „Res, non verba", de care maximă s'a condus cred, și guvernul prin glasul autorizat al D-lui Ministru Duca, aștept, ca cu o clipă mai curînd, lumina izvorîtă din soarele înviorător al dreptăței și adevărului, să iradieze de sub obrocul sub care a zăcut atîta amar de vreme, ordonîndu-se ancheta, pentru dovedirea anomaliei ce există în sus zisa poliție și deci temeinicia aserțiunilor mele.

Și mă aștept Domnule Ministru, ca gestul meu temerar, să fie imitat de toți cei cu bun simț și clar văzători, că răul existent nu poate fi remediat de cît prin gesturi hotărîte, căci tăcînd la fapte reprobabile, însemnează a umbri în timpurile glorioase în care trăim, nimbul strălucitor de care s'a înconjurat neamul nostru, reînviat ca și pasărea „Phönix" din propria ei cenușe, neam chemat a face încă incomensurabile sforțări, pînă la desăvîrșita lui redempțiune.

Primiți vă rog Domnule Ministru asigurarea înaltei mele stime și considerațiuni.

C. H. Ciurcu
C. de Argeș

OAMENII NOI
în politica de după război

La întrunirea din luna Ianuarie a. c. ținută în sala Culea din Câmpulung, de către Partidul liberal, D-l Inginer Popovici susținea că nu poate fi vorba în politică de oameni noi, după cum pretinde Partidul țărănesc ci aceia la care și astăzi se face apel sunt tot oamenii vechi, oamenii din trecut cu experiența politică. Căci cum putem să ne îchipuim, zicea Domnul Popovici, că ar putea să fie în stare să conducă Țara de ex. tinerii abia eșiți depe băncile școalei, lipsiți cu totul de experiența necesară? Căci numai pe unii ca aceștia i-am putea numi oameni noi. Se înșela însă D-l Popovici. Oamenii noi pe care-i reclamă toată lumea astăzi, sunt nu acei pe care și-i închipuia D-l Popovici, ci nou, din punct de vedere moral, oameni cu bun simț, cinstiți și capabili. Astfel de oameni erau în trecut ceva rar în politică, din cauza sistemului detestabil de selecționare a elementelor din care se recrutau cei din fruntea administrațiilor, oameni le

neși, mărginiți și cărora puțin le pasă de interesele Țării și ale semenilor lor. Astăzi lucrurile s'au schimbat. Sunt de făcut și refăcut multe.

Simțul politic a început să se manifeste și la păturile sociale, care stătuseră în întunerecul politic. Au trecut vremurile când locurile de deputat și senator de ex., sau se acordau în vederea averii, sau familiei, fără considerație de calibrul lor moral, ori intelectual. Astăzi Țara cere înlăturarea considerațiunilor de familie sau avere în alegerea elementelor de conducere. *B*unul simț, cinstea și capacitatea să fie întronate în locul tendinței de căpătuire a celor nechemați, cari au triumfat în trecut și cari triumfă și astăzi în Partidul liberal. Cinstea, datoria și dreptatea sunt temelia Partidului țărănesc.

N. V. Constantinescu
Avocat.-C. Lung

O lămurire pentru invalizi

Față de publicația răsgîndită sub vestămîntul societății „Invalizilor din Războï" filiala Argeș, mă simt dator să dau oarecare deslușiri:

In țara noastră, romînească sunt 2 societăți de binefaceri întărite de stăpînire: Societatea Crucei Roșii Romîne ale cărei roade binefăcătoare sunt cunoscute și societatea „Invalizilor din Războï" *înființată pentru ajutorarea invalizilor.*

Intențiunile lăudabile ale inițiatorilor și înlesnirile aduse nouă nu le contestă nimeni.

Cum nevoile noastre nn cunoșteau și nu cunosc întârziere; cum invalizii de răsboi,

cum foamea, frigul și boala nu cunosc amânare contrar — așteptărilor noastre — a trebuit ca noi prin *noi înșine să ne strângem, să ne spunem păsul unul altuia și uniți să cerem să ni se dea dreptul nostru.*

Deci din nevoile noastre a ieșit societatea invalizilor de război „General Cristescu" din Argeș care nu urmărește altceva decît cercetarea neajunsurilor noastre și intervenirea locului în drept pentru a fi ascultate.

In acest scop invalizii Argeșeni, au pus bazele acestei societăți în Ianuarie trecut, la cari au aderat și câteva sute de invalizi Musceleni.

Cum din sînul agricultorilor a ieșit sindicatul agricol; din sînul cheferiștilor a ieșit sindicatul cheferiștilor, din mijlocul nostru a ieșit societatea invaliztlor de război „General Cristescu" pe care Filiala Argeș, care de abia o lună a luat ființă nu o vede cu ochi buni.

Socotesc că art. 4 din statutele societăți invalizilor din război vorbește de înființarea de societăți particulare pentru ajutorarea invalizilor nu de monopolizarea dreptului invalidului de a se constitui în societate pentru apărarea drepturilor lui.

Eu nu am cetit în constituție acest drept și cred că merităm și noi în țara asta *— pentru care am rămas cum suntem — cel puțin slobozenia de a ne strânge într'o societate a noastră unde să ne spunem păsul.*

Cel puțin acest favor, dacă celelalte sunt pentru alții...

Știm și noi ceti printre rânduri și ne cunoaștem bine oameni....

Dacă Dvs, *cei ce ați semnat publicația,* ați urmări numai binele nostru, ar trebui nu numai să nu aveți nimic de zis contra, dar să ne sprijiniți.

Dacă aveți dedesubturi.... D-zeu să vă ierte! „sătulul nu crede flămândului" „cel sănătos nu crede celui bolnav".

Ne-am dat sângele pentru țară, sufletul e al nostru.

Si dacă autentificarea la Tribunal și publicarea în Monitorul Oficial, am făcut-o vom face și restul.

Nic. Ştefan
Preşed. societății invalizilor „General Cristescu" Argeș

FAPTE DIN MUSCEL

CUM INȚELEG LIBERALII MUSCELENI, PATRIOTISMUL

Un comitet din Stîlpeni, a ridicat un monument eroilor căzuți în războiul din 1916–1918, din această comună.

Administrația interzice inaugurarea lui și facerea unui parastas în memoria acestor eroi.

Motivul?

Comitetul are în frunte pe învățătorul Moise Marinescu — devotat luptător al Partidului țărănesc — iar cei lalți membri, ca și consătenii lor, de asemenea.

Fără nici un comentar.

M.

PENTRU

PAMANTUL STRAMOŞESC

I

Ca s'apărăm acest pământ
Și să întregim „Neamul"
Noi peptul scut ni l-am făcut
In lupta cu dușmanul

II

Iar pentru steag și pentru Rege
Mândria țării 'ntregi,
Luptat-am unul contra zece
In câmp la Mărășești!...

III

Și mulți perit-au dintre noi
In lupta 'nverșunată,
Căci al dușmanilor puhoi
Coprins-a țara toată

IV

In toiul luptei când dușmanul
De mii de ori mai mare,
Voia a rupe frontul
Cu tunuri și mitrale,

V

Noi ziduri vii făceam din pepturi
Redute tari din brațe,
Căci apăram a noastre locuri
Și sfânta libertate!...

VI

Când auziam pe căpitanul
Vă dăm pământ băeți,
Ne repeziam ca uraganul
In hoardele de Nemți.

VII

VIII

Și mulți lăsat-am dintre noi
Pe cîmpul de onoare,
Frîn'uri de carne și de oase
Și brațe și picioare

IX

X

Ce se face atunci, cu dorobanțul
Și aprigul tunar
Cei care, au rupt lanțul sclaviei
S'au pus morții hotar?

XI

Vor spune Argeșul și Oltul
Și Jiul și Carparții,
Cum înfruntarăm noi maghiarul
Și desrobirăm frații!!!..

Lucian-Delaborlești

PLÂNGERI DE LA SATE

1. Sătenii din cătunul Vărzăroaia, comuna Petroșani, se plîng că administratorul moșiei Vărzăroaia, refuză a le da fînețe pe bani — conform legii — și le pretinde $1^1/_2$ dublu porumb, pentru un pogon de fînețe, adică aproape 150 lei de pogon.

Bieții săteni n'au porumb să mănînce ei, dar să îngrașe și administratorii moșiilor.

Rugăm pe Domnul Inspector agricol să ia măsuri.

2. Pentru Domnul Prefect al Jud. Muscel. Sătenii din Nucșoara au reclamat de două ori D-lui Prefect, pe Primarul din Nucșoara, pentru purtările sale neomenoase, atît pe timpul Nemților, cît și pe timpul Romînilor.

Domnul Prefect nu a binevoit a lua nici o măsură, nici măcar a trimite o anchetă.

Sătenii mai fac această încercare — plângîndu-se prin gazetă — înainte de a reclama mai departe.

Pentru infirmii la... cap!

Unde pamfletul liberal se întrece pe sine cu nerușinarea, este când vorbește de infirmitatea învățătorului Nițescu din Rădești „în preajma mobilizării". Când trenurile erau așa de încărcate cum și orbii știu, Nițescu are nenorocirea să cadă din tren între vagoane, împins în înghesuială. Asta, pentru ziarul liberal se chiamă „infirmități ocazionale și suspecte". Adică, Nițescu, ca să scape de mobilizare, s'a aruncat, nici mai mult nici mai puțin, ...sub roatele trenului. Trebue să fie cineva infirm la cap, ca să scrie astfel de lucruri.

De ce nu te-ai înscris la „Directorul" României Mari, la „fostul Prefect de Muscel", Nițescule? Puteai fi dezertor, puteai fi nulitate, totuș nu te-ai fi scos din „valorosul", „distinsul", „harnicul".

M.

PITEȘTI.—TIPOGRAFIA „PROGRESUL" A. H. RĂDULESCU, Strada Şerban-Vodă No. 154.

Girant responsabil, Gheorghe Pitiș